

Φθινοπώριασε;

Δημοσιεύθηκε από Hlianna - 31/08/2009 23:32

<http://www.freespiritart.com/images/autumn-dream.jpg>

* "Το φθινόπωρο είναι μια δεύτερη άνοιξη όταν κάθε φύλλο είναι ένα λουλούδι." ~ Αλμπέρ Καμύ

* "Νόστιμο φθινόπωρο! Η αληθινή ψυχή μου είναι παντρεμένη μ'αυτό, και αν ήμουν ένα πουλί θα πετούσα γύρω από τη γή αναζητώντας τα διαδοχικά φθινόπωρα." ~ Τζωρτζ Έλιοτ

* "Ο χειμώνας είναι μια εγχάραξη, η άνοιξη μια υδατογραφία, το καλοκαίρι μια ελαιογραφία και το φθινόπωρο ένα μωσαϊκό όλων αυτών." ~ Στάνλεϋ Χόροβιτς

* "Οι λεύκες του Οκτωβρίου είναι φλεγόμενες δάδες που φωτίζουν το δρόμο προς το χειμώνα." ~ Νόβα Μπέιρ

* "Ο Οκτώβριος είναι μια συμφωνία μονιμότητας και αλλαγής." ~ Bonaro W. Overstreet

=====

Απ:Φθινοπώριασε;

Δημοσιεύθηκε από Margo - 01/09/2009 12:46

Μου αρέσει αυτή η εποχή, όποτε έχουμε την τύχη βέβαια να τη γευτούμε, γιατί λόγω των κλιματικών αλλαγών οι εποχές άλλαξαν. :dry:

Το σημερινό πρωινό ήταν υπέροχο. Πρωινό πρωινό καφεδάκι στη βεράντα με τα χρώματα και τα αρώματα από τη χθεσινή βροχή, και ανασυγκρότηση σκέψεων και δυνάμεων πριν το ξεκίνημα της μέρας.

Μία από τις ωραιότερες ώρες της ημέρας για μένα...

<http://dl5.glitter-graphics.net/pub/1620/1620585hjcyae9l9v.gif>

=====

Απ:Φθινοπώριασε;

Δημοσιεύθηκε από Hlianna - 06/09/2009 23:16

http://photos1.blogger.com/x/blogger2/4373/125528930903152/227/z/198889/gse_multipart39037.jpg

Βροχή- Κ Καβάφης

.....
έχει λιγνά δυο δένδρα
μικρό ένα περιβόλι·
και κάμνει εκεί της εξοχής
μια παρωδία το νερό —
μπαίνοντας σε κλωνάρια

οπού δεν έχουν μυστικά·
ποτίζοντας τες ρίζες
που έχουν ασθενικό χυμό·
τρέχοντας εις το φύλλωμα
που με κλωστές δεμένο
πεζό και μελαγχολικό
κρεμνά στα παραθύρια·
και πλένοντας καχεκτικά
φυτά που μες σε γλάστρες
τα 'στησ' αράδα-αράδα
μια φρόνιμη νοικοκυρά.

Βροχή, που τα μικρά παιδιά
κοιτάζουνε χαρούμενα
μέσ' από κάμαρη ζεστή,
κι όσο πληθαίνει το νερό
και πέφτει πιο μεγάλα,
χτυπούν τα χέρια και πηδούν.
Βροχή, που ακούν οι γέροι
με σκυθρωπήν υπομονή,
με βαρεμό κι ανία·
γιατί εκείνοι από ένστικτον
δεν αγαπούνε διόλου
βρεμμένο χώμα και σκιές.

Βροχή, βροχή — εξακολουθεί
πάντα ραγδαία να βρέχει.
Μα τώρα πια δεν βλέπω.
Θόλωσ' απ' τα πολλά νερά
του παραθύρου το υαλί.
Στην επιφάνειά του
τρέχουν, γλιστρούν, κι απλώνονται
κι ανεβοκατεβαίνουν
ρανίδες σκορπισμένες
και κάθε μια λεκιάζει
και κάθε μια θαμπώνει.
Και μόλις πλέον φαίνεται
θολά-θολά ο δρόμος
και μες σε πάχνη νερουλή
τα σπίτια και τ' αμάξια.

Απ:Φθινοπώριασε;

Δημοσιεύθηκε από NTINA - 07/09/2009 22:20

Το τραγουδι του Φθινοπωρου .

Φθινόπωρο σ' αγάπησα, την ώρα που τα φύλλα
πέφτουν, κι αφήνουν τα κλαριά γυμνά για το χειμώνα,

που βιάζονται τα δειλινά, κι είναι τα ρόδα μήλα,

– κι είναι τα βράδια μόνα...

Και τώρα στέκω και ρωτώ: Ποια μοίρα, και ποια μπόρα,

καθώς τραβούσα, μοναχός, το δρόμο της αβύσσου,

παράξενα κι ανέλπιστα, να μ' έχει φέρει, τώρα,

ζητιάνο στην αυλή σου;

Κι όταν το γιόμα χάνεται, κι η νύχτα κατεβαίνει,

και σιωπηλά, σαν τα βιβλία, το φως της μέρας κλείνει,

να' ρχομαι πάλι, να ζητώ μιαν ησυχία χαμένη,

σαν μιαν ελεημοσύνη!

Φθινόπωρο σ' αγάπησα, την ώρα που τα φύλλα
πέφτουν, κι αφήνουν τα κλαριά, κι είναι τα βράδια μόνα
φθινόπωρο σ' αγάπησα – ή μην είν' η ανατριχίλα
του ερχόμενου χειμώνα;...

Λαπαθιωτης

=====

Απ:Φθινοπώριασε;

Δημοσιεύθηκε από Hlianna - 12/09/2009 17:54

<http://www.dicts.info/img/ud/autumn.jpg>

<http://images-0.redbubble.net/img/art/size:large/view:main/276578-11-autumn-colors-in-the-forest.jpg>

http://pinker.wjh.harvard.edu/photos/cape_cod_III/images/Beech%20Pond%20path%20autumn.jpg

=====

Απ:Φθινοπώριασε;

Δημοσιεύθηκε από Hlianna - 03/10/2009 05:08

Τι φυτεύουμε τον Φθινόπωρο στο κήπο μας□

Σκόρδο

Εποχή σποράς - Θερμοκρασία βλάστησης: Φυτεύουμε με βολβούς φθινόπωρο για φρέσκο και Φεβρουάριο για ξερό, όταν οι θερμοκρασίες είναι 15-26 C.

Προτεινόμενη εποχή σποράς για υπαίθρια καλλιέργεια: Οκτώβριο-Φεβρουάριο

Βάθος φύτευσης: 1.5-2.5 εκατοστά με τη μύτη προς τα πάνω

Ημέρες βλάστησης: 7-20

Μεταφύτευση: Άμεση σπορά

Ωρίμανση: 90 μέρες μετά την βλάστηση και αναλόγως το μέγεθος που τα θέλουμε

Σπανάκι

Εποχή σποράς - Θερμοκρασία βλάστησης: Φυτεύουμε την άνοιξη ή φθινόπωρο νωρίς όταν οι θερμοκρασίες είναι 7-23 C

Προτεινόμενη εποχή σποράς για υπαίθρια καλλιέργεια: Σεπτέμβριο/Φεβρουάριο-Μάρτιο Βάθος φύτευσης: 1.5 εκατοστά

Ημέρες βλάστησης: 7-15

Μεταφύτευση: Άμεση σπορά

Ωρίμανση: 40-50 ημέρες μετά την σπορά ανάλογα με την ποικιλία

Μαρούλια

Εποχή σποράς - Θερμοκρασία βλάστησης: Φυτεύουμε τέλος καλοκαιριού έως αρχές φθινοπώρου (Αύγουστο-Σεπτέμβριο) ανά 15 ημέρες για συνεχή συγκομιδή όταν οι θερμοκρασίες είναι 5-26 C

Προτεινόμενη εποχή σποράς για υπαίθρια καλλιέργεια: Αύγουστο-Φεβρουάριο

Βάθος φύτευσης: 0.5-1.5 εκατοστά

Ημέρες βλάστησης: 4-15

Μεταφύτευση: Ανάλογα την ποικιλία και της συνθήκες ανάπτυξης συνήθως 15-25 ημέρες μετά

Ωρίμανση: 40-90 ημέρες μετά την μεταφύτευση ανάλογα με την ποικιλία και τη θερμοκρασία

postokano.gr

Απ:Φθινοπώριασε;

Δημοσιεύθηκε από Hlianna - 14/10/2009 12:40

Οκτώβριος

http://www.rhodeslibrary.gr/info/2005_3/photo1.jpg

Ο Οκτώβριος είναι ο δέκατος μήνας του Γρηγοριανού ημερολογίου, με διάρκεια 31 ημερών. Η ονομασία του προέρχεται από τη λατινική λέξη octo =οκτώ, ως όγδοος μήνας του ρωμαϊκού δεκάμηνου ημερολογίου.

Ο Οκτώβριος, καρδιά του φθινοπώρου, συχνά αναφέρεται από το λαό ως Αϊ Δημήτρης, ή Αϊ-Δημητριάτης, από τη μεγάλη γιορτή του Αγίου Δημητρίου στις 26 του μήνα, που θεωρείται και ορόσημο του χειμώνα. Για τις πολλές βροχές που χαρίζει στους γεωργούς, ονομάζεται σε πολλά μέρη και Βροχάρης. Μήνας όμως της σποράς, λέγεται και Σποριάτης.

Στις 18 του Οκτώβρη γιορτάζει ο Ευαγγελιστής Λουκάς, με μεγάλη πανήγυρη στ' Αφάντου, στις 26 Οκτώβρη του 1912 απελευθερώθηκε η Θεσσαλονίκη, στις 28 Οκτώβρη γιορτάζουμε το μεγάλο «ΟΧΙ» στην πρόκληση της φασιστικής Ιταλίας, που οδήγησε στην κήρυξη του ελληνοϊταλικού πολέμου και στις 12 Οκτωβρίου 1944 απελευθερώθηκε η Αθήνα, μετά την τριπλή γερμανο-ιταλο-βουλγαρική κατοχή.

=====

Απ:Φθινοπώριασε;

Δημοσιεύθηκε από Ηλιanna - 14/10/2009 12:45

Γρηγόρης Ξενόπουλος: Φθινόπωρο.

Διάπλασις των παιδων, 1920

Ο ουρανός σήμερα είναι ασυννέφιαστος, ολογάλανος και ο ήλιος λάμπει και θερμαίνει σαν καλοκαιριάτικος. Κοιτάζοντας έξω από το ανοιχτό παράθυρο, θα μπορούσα να γελαστώ και να νομίσω, πως ο ημεροδείκτης τρελάθηκε. Μα οι φωνές, που ακούω από το δρόμο, με πείθουν πάλι, πως είναι Οκτώβρης.

Ένας από δω φωνάζει:

-Κάστανα! Κάστανα ζεστά!

Κι άλλος από εκεί:

-Κούμαρα! Κούμαρα!

Επειτα είναι η μυρωδιά του σπιτιού. Σήμερα μυρίζει ναφθαλίνη. Καταλαβαίνετε γιατί: έχουν βγη από τα μπαούλα τα χειμωνιάτικα ρούχα κι είναι απλωμένα εδώ κι εκεί να ξεζαρώσουν και να ξεμυρίσουν: Χοντρά κοστούμια, βαριά επανωφόρια, φανέλλες, χαλιά, μπερντέδες - η πανοπλία, που θα φορέσουν οι άνθρωποι στο σπίτι, για να πολεμήσουν με τον άγριο χειμώνα που έφτασε.

Όχι ο ημεροδείκτης μου ο καημένος δεν τρελάθηκε. Μόνο ο ουρανός σήμερα έχει τις ιδιοτροπίες του. Και αντί να φορή κι αυτός ή να ετοιμάξη τα χειμωνιάτικά του, τα φθινοπωρινά του τουλάχιστο, παρουσιάζεται ψιλοντυμένος με τα γαλάζια του.

Μα αλήθεια τόση τρέλα έχει σήμερα ο ουρανός; Πώς τον αφήνει ο γεροχειμώνας, πώς δεν του θυμίζει, πως θα κρύνει με τα λινά;

Βγαίνω στο παράθυρο, για να ιδώ καλύτερα. Α. όχι! Ό,τι γίνεται στο σπίτι, γίνεται και στον ουρανό; Σύννεφα ατμοί, ομίχλες, να τα απλωμένα εκεί κάτω στους μακρινούς ορίζοντες. Λες πως ότι βγήκαν κι αυτά από τα ουράνια μπαούλα και κρεμάστηκαν στις άκρες, για να ξεζαρώσουν και να ξεμυρίσουν από τη ναφθαλίνη. Κι αύριο μεθαύριο ο ουρανός, θέλοντας και μη, θα τα φορέσει και το γαλάζιο του φόρεμα θα σκεπαστή κι ο λαμπρός ήλιος θα κρυφτή.

Ωστόσο το θέαμα είναι ωραίο. Κανείς δεν μπορεί ν' αρνηθή, πως η φθινοπωριάτικη φύση παρουσιάζει ένα σωρό ομορφιές. Το φως κάνει χίλια τρελοπαιχνίδα μ' εκείνα τα μακρινά σύννεφα, τους ατμούς, τις ομίχλες. Τα χρωματίζει με τρόπο, που θα 'φερνε σ' απελπισία οιοδήποτε ζωγράφο.

Και τα βουνά ολόγυρα, τι ζωνρά χρώματα που παίρνουν; Και τα δέντρα με τα κίτρινα ή κοκκινωπά φύλλα πόσο αλλιώς φαίνονται! Και η χλόη ακόμη η πράσινη, με πόσα χρυσάφια έχει στολιστή! Και το χώμα, το σχεδόν άσπρο χώμα του καλοκαιριού, πως έγινε βαθύτερο, ζωρότερο! Κι όλο το τοπίο, πόλη μαζί και εξοχή, πώς φαίνεται σαν καθαρισμένο, σαν ξανανιωμένο! Γιατί και το φθινόπωρο για μια στιγμή παρουσιάζει το ξανάνιωμα της ανοίξεως. Με τη διαφορά, πως αυτό είναι σταθερό, ενώ εκείνο, το φθινοπώρου, είναι απατηλό, ψεύτικο.

Το φθινόπωρο είναι λιγάκι ύπουλο. Προσποιείται το καλοκαίρι, αλλά στο βάθος είναι πάντα χειμώνας. Ιδιοτροπίες σαν τις σημερινές τα' ουρανού, που βγήκε με τα λινά του, είναι πολύ επικίνδυνες.

Περιοδικό: Η διάπλασις των παιδων. 1920.

ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

Σάββατον 5 Οκτωβρίου 1957

Περίοδος Ε' τόμος Α' αριθμ. 21

Ελληνική ζωή και γλώσσα

Σταύρος Μάνεσης: Οκτώβριος

Ο μήνας αυτός χρωστάει τ' όνομά του στο λατινικό οκτόμπερ, που θα πη όγδοος - γιατί τέτοιος ήταν στο αρχαίο ρωμαϊκό ημερολόγιο. Ο ελληνικός λαός, όμως, τον ονομάζει συνήθως Αη-Δημήτρη ή Αηδημητρίτη και Αγιοδημητριάτη, επειδή μας φέρνει την εορτή του Αγίου Δημητρίου (στις 26) σημαντικό χρονικό ορόσημο για την προετοιμασία του χειμώνα:

Τ' Αη-Δημητρίου, μέσα κρεβάτι,

Τ' Αη-Γιωργιού έξω κρεβάτι.

Οι δυο αυτοί άγιοι, που έχουν τόσες ομοιότητες- ως θυμηθούμε πώς παριστάνονται στις εικόνες, στρατηλάτες καβαλλάρηδες κι οι δυο, που σκοτώνουν με το κοντάρι τους, ο πρώτος το «βάρβαρο πολέμιο» της θρησκείας μας κι ο δεύτερος το δράκο- τοποθετημένοι εορτολογικά σε δύο καιριες μέρες του χρόνου, ορίζουν μετεωρολογικές μεταβολές και περιόδους και κανονίζουν τις αντίστοιχες ασχολίες των κατοίκων της πατρίδας μας.

Στα βόρεια μέρη, μετά τ' Αγίου Δημητρίου, οι κτηνοτρόφοι αφήνουν τα ψηλά βουνά και κατεβάζουν τα κοπάδια τους στα πεδινά μέρη όπου θα ξεχειμωνιάσουν, τα «χειμαδιά», για να τα ξανανεβάσουν μετά τις καλοκαιριές τ' Αη-Γιωργιού.

Αντίστροφα, στα ίδια χωριά, μια άλλη τάξη χωρικών, οι «μαστόροι», που γυρίζουν την Ελλάδα τους ζεστούς μήνες ως χτίστες, αφήνουν τις πολιτείες κι ανηφορίζουν στα ψηλά βουνά, για να περάσουν τις κακοκαιρίες με τις οικονομίες τους και τους δικούς τους πλάι στο τζάκι.

Είναι ο μήνας που τρυγούν τα όψιμα σταφύλια γι αυτό και οι Πόντιοι τον λένε τρυγομηνά, και προετοιμάζουν τη γη, μετά τα πρωτοβρόχια του, για τη σπορά των δημητριακών στα νοτιότερα μέρη:

Οχτώβρη, και δεν έσπειρες

Οχτώ σωρούς δεν έκαμες.

Λένε στην Πελοπόννησο, Μύκονο, Νάξο κλπ.

Πριν φύγει ο προάγγελος αυτός του χειμώνα, μας προσφέρει μια τελευταία χαρούμενη αναλαμπή; Το μικρό καλοκαιράκι ή τ' Αη-Δημητρίου το καλοκαιράκι, που μερικοί αχάριστοι τ' ονόμασαν γαϊδουροκαλόκαιρο, επειδή φέρνει. γαϊδουρινή ζέστη.

Εμείς όμως ας το υποδεχτούμε με τη συμπάθεια που το υποδέχονται οι Κερκυραίοι

Αη-Δημητράκι, Μικρό καλοκαιράκι

στολίζοντας τα βάζα μας με τα όμορφα λουλούδια του, τα χρυσάνθεμα, που τα βαφτίσαμε αηδημητριάτικα ή αγιοδημητρολούλουδα και οι Κύπριοι οχτωβρούδια.

=====

Απ:Φθινοπώριασε;

Δημοσιεύθηκε από Hlianna - 19/10/2009 03:55

Στράτης Μυριβήλης: Φθινόπωρο.

Σήμερα, έκαμα μια συγκινητική ανακάλυψη. Βρήκα τα πρώτα κυκλάμινα. Και δεν ήταν, να πης, λίγα. Έγιναν ένα σωστό μάτσο. Τάβαλα μέσα σ' ένα κόκκινο μικρό κανάτι και τάχω κοντά μου. Είναι το ευγενικό αγριολούλουδο του φθινοπώρου. Τα βρήκα ξαφνικά, ψάχνοντας μέσα σε μια λαγκαδιά για καρύδια. Σαν ωριμάσουν τα καρύδια, ανοίγει από μοναχό του το πράσινο καρυδότσουφλο. Σκάει σταυρωτά και πέφτει από ψηλά το καρύδι, σαν μέσα από τη χοντρή φασκιά ενός κάλυκα. Κι έτσι, που η λαγκαδιά είναι γιομάτη μέντες και φτέρη και φύλλα πεσμένα, που σαπίζουν πάνω στο χώμα, τα καρύδια κρύβονται και ψάχνεις να τα βρης.

Σε μια απόμερη γωνίτσα, κάτω από μια τούφα πουρναρόκλαδα, τα βρήκα, μια μεγάλη παρέα κυκλάμινα. Τα πρώτα φετεινά μας κυκλάμινα. Η φρέσκη μοσκοβολιά τους είναι απ' τα πιο ακριβά χαρίσματα τούτης της εποχής. Εδώ στη Συκαμινιά, τα κυκλάμινα τα λένε ακόμα «καντινούλες», που θα πει χανουμάκια. Έτσι τα παρωμοίασαν οι κάτοικοι του χωριού, γιατί τους θυμίζουν τις χανουμίτσες, που αντάμωναν τα παλιά τα χρόνια στα σοκάκια του χωριού και τις έβλεπαν να σταματούν μονομιάς παραπέρα και να σκύβουν το κεφαλάκι τους κατ' από το γιασμάκι, ταπεινές και ντροπαλές, να μην τις ιδή ανθρώπου μάτι στο πρόσωπο.

Έτσι κρύβονται και τα σεμνά κυκλάμινα στις υγρές γωνίτσες. Έτσι κρύβονται παράμερα και μυρίζουν μυστικά ανάμεσα στα κεντημένα του φύλλα οι «καντινούλες» της Συκαμινιάς. Σε λίγες μέρες σαν κάνη ακόμα μια-δυο βροχές, θα πλουμίσουν με το μωβ κέντημά τους δασωμένους λόφους ως κάτω στην ακρογιαλιά. Θα πλημμυρίσουν τον κόσμο. Θα βγούνε παρέες-παρέες μέσα στους χωραφόδρομους, μέσα στα λιοχτήματα, φουντωμένες σύρριζα στις «ποδόμες», όπως λέγονται εδώ οι μακρές ξερολιθιές, που είναι μέσα στα κατηφορικά χωράφια, για να συγκρατήσουν το χώμα στα λιόδεντρα.

Οι Συκαμινιωτοπούλες τις αγαπούνε πολύ τις «καντινούλες». Και σαν αρχίσουν να ραβδίζουν τις ελιές, τα χωράφια γιομίζουν τραγούδια και κοπέλλες με τα σαλβάρια, «μαζώχτρες» δροσερές, με το καλαμένιο καλάθι στο μπράτσο, κάνουν μεγάλα δεμάτια, για να πάνε το βράδυ στις φτωχικές τους κάμαρες. Κάνουν ακόμα όμορφα μάτσα από φρεσκοκομμένα κυκλάμινα και τα προσφέρουν στην Παναγιά, μαζί με τις μυστικές προσευχές τους, που είναι κι αυτές ντροπαλές και σκεπασμένες στ' απόσκια της καρδιάς τους. Έτσι μπήκε το φθινόπωρο με ένα στεφάνι από κυκλάμινα στο κεφάλι.

Αυτό είναι ένα μεγάλο γεγονός, όπως είναι όλα τα σπουδαία και σημαντικά πράγματα που γίνονται στην εξοχή και στη θάλασσα τις τέσσερις εποχές της χρονιάς. Στην πολιτεία δεν παίρνουμε είδησι.

Εκεί η ζωή ξεφεύγει ανούσια απ' τον ημεροδείχτη, που φυλλοροεί αδιάκοπα, με ανόητη ομοιομορφία, τα τετράγωνα χαρτάκια των ημερών του.

Εδώ, όμως, όλα έχουν τόση σπουδαιότητα. Όλες τις μέρες, όλες τις ώρες γίνονται πράγματα σοβαρά και συγκινητικά. Γυρίζεις μέσα στα χωράφια, σκαλώνεις στις ρεμματιές, που βρυάζουν τα μοσκόχορτα, φορτωμένα από πολύχρωμα έντομα και μικροσκοπικές πεταλουδίτσες, μικρές σαν πανσέδες. Εκεί μέσα, βασιλεύουν τα αρχαία πλατάνια και οι δροσερές καρυδιές. Οι γαλιές πηδάνε από δέντρο σε δέντρο τρομαγμένες. Τινάζονται πάνωθ' σου και μόλις βλέπεις ανάερα το φουσκωτό θύσανο της ουράς τους να χαϊδεύει τον αέρα. Αγαπούν ξεχωριστά τα μύγδαλα αυτές οι λιχούδες.

Προχτές οι χωριανοί είχαν πανηγύρι στις καρδιές, Έρριξε μια γερή, μια καλή βροχή όλη τη νύχτα. Φέτος είναι καλή η χρονιά, δόξα να' χη ο Θεός! Ο ελιώνας είναι ένα καμάρι να γυρίζης κάτω από τα δέντρα. Χόντρναν οι ελιές, ψύχωσαν, άρχισαν κιάλας να κοκκινίζουν. Και περίμεναν ένα νερό πως και πως. Έβρεξε λοιπόν πάνω στα δέντρα, έβρεξε χαρμόсуна. Άνοιξαν οι ουρανοί πάνω στη ζεστή γη και χύθηκε ποτάμι η ευλογία του Θεού. Αν κρατήση ως το τέλος ο καρπός, οι αγρότες θα ξεχρεώσουν πια φέτος και θα φάνε, λέω, μια φέτα μερωμένο ψωμί.

Είδα έναν απλόν άνθρωπο να στέκεται στη μέση του δρόμου, μέσα στη βροχή. Είχε το πρόσωπό του σηκωμένο προς τον ουρανό και το νερό του Θεού έπεφτε πάνω στα μάγουλά του τα' αργασμένα από το λιοπύρι.

-Ε, μπάρμπα, του φώναξα, θα γίνης μουσικίδι!

Εγύρισε σιγά-σιγά το κεφάλι του και με κοίταξε ήσυχα. Τότες είδα πως χαμογελούσε φιλικά προς τον ουρανό.

Εσήκωσε το χέρι του και μούδειξε ψηλά. Είπε:

-Είδες; Βρέχει.

Χαμογελούσε ακόμα και εγώ μόλις κατάλαβα τη σπουδαία ειδησι.

Πήγα και ξάπλωσα μια ζεστή μέρα κάτω από τις φυλλωσιές ενός «ποτιζάμενου». Ένα χωράφι με όλα τα φρούτα της εποχής. Τα σταφύλια κρέμονται σκαλωμένα τετράψηλα πάνω στις λαμπαδωτές λεύκες. Οι ρωδιές. Πρέπει να δήτε τις ρωδιές. Είναι από τα πιο όμορφα πλάσματα της ελληνικής εξοχής. Η κλάδωσί τους είναι λεπτή, η φυλλωσσιά τους έχει τόσο άφθονο το πράσινο φως, που γεμίζει τρυφεράδα το τοπίο τα λουλούδια τους είναι εξάισια σύνθεσι ενός ειδικού κόκκινου με το τρυφερό πράσινο της ρωδιάς. Τώρα τα λυγερά κλωνιά τους λυγάνε απ' τον καρπό.

Τα ρώδια κρέμονται χοντρά, στρογγυλά, τσιτωμένα απ' τις σφιχτές «ρωδοπαππούδες», που ζουλιούνται αλύπητα στριμωγμένες μέσα στον ίδιο κορσέ. Το ντόπιο παραμάντεμα έτσι ορίζει το ρώδι: «χίλιοι μύριοι καλογέροι σ' ένα ράσο τυλιγμένοι». Μερικά ρώδια σκάνουν απ' το ασυγκράτητο σφρίγος τους. Σκάνουν ψηλά σαν ειρηνικές χειροβομβίδες και σε ραντίζουν με τους τριανταφυλλιούς σπόρους τους, που αστράφτουν στον ήλιο. Σαν να σου ρίχνουν κατακέφαλα μια φούχτα ρουμπίνια. Είναι μερικές, που έχουν ωριμασμένους καρπούς και την κορφή τους στολισμένη ακόμα με μερικά από τα απ' τα θαυμαστά λουλούδια τους.

Μοιάζουν με κοπελλιές, που φορούνε στ' αφτί γαρύφαλλο κνικάτο. Κοντά τους οι κυδωνιές σκύβουν ως κάτω τα ελαστικά κλωνάρια τους. Είναι δέντρα βεργάτα, χαριτωμένα, με τη φυλλωσσιά τους θαμπή και σκούρα- Αμ' πώς να μην σκύψουν; Οι καρποί τους κρέμονται ογκώδεις, σκεπασμένοι από κιτρινωπό χνούδι. Το παραμερίζεις με το δάχτυλο και γυαλίζει από κάτω το τσιτωμένο φλούδι. Είναι κάτι νέα κυδωνίτσες τόσο φορτωμένες, που απορείς, πως το σηκώνουνε τόσο πράγμα.

Όλα τα δέντρα έτσι έσκυβαν μέσα σε τούτο το χωράφι. Ωρίμαζαν υπομονετικά τα μεγάλα φρούτα τους, εστέκονταν φορτωμένα απ' τ' αγαθά τους, εστέκονταν σκυφτά κι περιμέναν νάρθουν οι άνθρωποι, να τα ξαλαφρώσουν απ' το βάρος της δημιουργίας τους. Είναι η χαρά του «δίνειν». Μα υπάρχει πιο μεγάλη ευτυχία απ' αυτή; Αν δεν υπήρχαν οι τρυγητές, όλη η δημιουργία, η κάθε δημιουργία θα γινότανε δυστυχία πάνω στη γη.

Ξάπλωσα αποσταμένος γλυκά πάνω σε νιοθέριστη φτέρη. Μύριζε δυνατά. Πάνω στις απλωμένες ρίγανες. Παρέκει, εστέγνωσαν τα σύκα. Μέσα απ' τους αγριόβατους, που τα βατόμουρά τους μαύριζαν πια και κανένας άλλος απ' τα πουλιά δεν τα καταδέχεται, έβγαιναν ξαφνικοί, βιαστικοί κελαηδισμοί. Το νερό έτρεχε μές' απ' το χορταριασμένο αυλάκι και τραγουδούσε. Είχα κλεισμένα τα μάτια και άκουγα συγκινημένος. Ένας μαλακός δούπος με ξάφνισε κοντά μου. Πλάϊ στον αγκώνα μου. Ανοίγω τα μάτια. Είναι ένα ροδάκινο μεγάλο σαν τη γροθιά μου. Μου τόρριξε τούτη η σγουρή ροδακινίτσα που γέρνει από πάνω μου.

Το παίρνω και λέω δυνατά «ευχαριστώ»- Ζουλιέται στα δάχτυλά μου σαν κερένιο. Χαϊδεύω το δέρμα του, που είναι λεπτότατο σαν ατζαλένιο, που είναι χνουδάτο και διάφανο. Σ' ένα μέρος είναι πληγωμένο απ' το πέσιμο και στάζει ο γλυκός χυμός του μέσα στη φούχτα μου.

Χώνω τα δόντια μου βαθιά στη σάρκα του και σηκώνω τα μάτια μου και χαμογελώ στη σγουρή ροδακινίτσα. Έτσι χαμογελούσε προς τον ουρανό κείνος ο απλός άνθρωπος, που στεκόταν μέσα στη βροχή και τη λουζόταν ευτυχισμένος.

Πετώ το κοκκινωπό κουκούτσι, κι αυτό κυλάει και κρύβεται κάπου. Ξέρω. Του χρόνου σ' αυτό το μέρος θα τεντώνη με λαχτάρα τα φύτρα της μια νέα ροδακινίτσα.

Απ:Φθινοπώρισε;

Δημοσιεύθηκε από Hlianna - 19/10/2009 11:02

Άγιος Δημήτριος

http://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/e/e6/Michael_of_salonica.jpg

Ο Άγιος Δημήτριος σε μωσαϊκό μοναστηριού του Κιέβου, το οποίο βρίσκεται τώρα σε μουσείο της Μόσχας

Ο Άγιος Δημήτριος γεννήθηκε περί το 280-284 μ.Χ. και πέθανε το 303 ή το 305 μ.Χ. στη Θεσσαλονίκη και αποτελεί ένα από τους Μεγαλομάρτυρες της Χριστιανοσύνης. Ο Δημήτριος ήταν γόνος αριστοκρατικής οικογένειας στη Θεσσαλονίκη. Σύντομα ανελίχθηκε στις βαθμίδες του Ρωμαϊκού στρατού με αποτέλεσμα σε ηλικία 22 ετών να φέρει το βαθμό του χιλιάρχου. Ως αξιωματικός του ρωμαϊκού στρατού κάτω από τη διοίκηση του Τετράρχη (και έπειτα αυτοκράτορα) Γαλερίου Μαξιμιανού, όταν αυτοκράτορας ήταν ο Διοκλητιανός, έγινε χριστιανός και φυλακίστηκε στην Θεσσαλονίκη το 303, διότι αγνόησε το διάταγμα του αυτοκράτορα Διοκλητιανού «περί αρνήσεως του χριστιανισμού». Μάλιστα λίγο νωρίτερα είχε ιδρύσει κύκλο νέων προς μελέτη της Αγίας Γραφής. Σύμφωνα με την παράδοση, μέσα στη φυλακή ευλόγησε τον μαθητή του Νέστορα να νικήσει τον ειδωλολάτρη παλαιστή Λυαίο. Η νίκη του Νέστορα εξόργισε τον Γαλέριο και έτσι ο μεν Νέστορας αποκεφαλίστηκε, ο δε Δημήτριος δολοφονήθηκε με λογχισμό στα πλευρά.

Οι συγγραφείς εγκωμίων του Αγίου Δημητρίου, Ευστάθιος Θεσσαλονίκης, Γρηγόριος ο Παλαμάς και Δημήτριος Χρυσολωράς, αναφέρουν ότι το σώμα του Αγίου ετάφη στον τόπο του μαρτυρίου, ο δε τάφος μετεβλήθη σε βαθύ φρέαρ που ανέβλυζε μύρο, εξ ου και η προσωνυμία του Μυροβλήτου.

Στις βυζαντινές εικόνες αλλά και στη σύγχρονη αγιογραφία ο Άγιος Δημήτριος παρουσιάζεται αρκετές φορές ως καβαλάρης με κόκκινο άλογο* να πατά τον άπιστο Λυαίο.

Είναι πολιούχος της Θεσσαλονίκης, όπου βρίσκεται ο ομώνυμος ναός πάνω από τον τάφο του. Εορτάζει στις 26 Οκτωβρίου.

(*) Σε αντιδιαστολή του λευκού αλόγου του Αγίου Γεωργίου.

=====

Απ:Φθινοπώρισε;

Δημοσιεύθηκε από Hlianna - 28/10/2009 17:12

<http://franknotes.files.wordpress.com/2007/03/cyclamen.jpg>

Το κυκλάμινο

Μικρό πουλί τριανταφυλλί
δεμένο με κλωστήτσα
με τα σγουρά φτεράκια του
στον ήλιο πεταρίζει

Κι αν το τηράξεις μια φορά
θα σου χαμογελάσει
κι αν το τηράξεις δυο και τρεις
θ' αρχίσεις το τραγούδι

Γ. Ρίτσος

<http://www.youtube.com/watch?v=x7QIDP8x1cQ&feature=related>

=====

Απ:Φθινοπώρισε;

Δημοσιεύθηκε από Hlianna - 28/10/2009 17:33

<http://www.youtube.com/watch?v=DSHIEDIzEtY&feature=related>

=====

Απ:Φθινοπώρισε;

Δημοσιεύθηκε από POLLY - 28/10/2009 18:13

<http://dl8.glitter-graphics.net/pub/938/938868k3cxv6vq4d.gif>

<http://dl9.glitter-graphics.net/pub/938/938779xa8ebx4szf.jpg>

=====

Απ:Φθινοπώρισε;

Δημοσιεύθηκε από Ηλιanna - 31/10/2009 23:44

Νοέμβριος

Καλό Μήνα σε όλους!

Οι αρχαίοι Έλληνες τον έλεγαν Μαιμακτηρίων (Μαιμάκτης=θυελλώδης) προς τιμήν του θεού Δία και οργάνωναν τα Μαιμακτήρια για να εξασφαλίζουν την εύνοιά του, για καλό καιρό. Είναι ο Νοέμβριος ή Νοέμβρης, ο ενδέκατος μήνας του Γρηγοριανού ημερολογίου. Το όνομά του το πήρε από το λατινικό November (novem=εννέα), αφού ξεκίνησε ως ένατος μήνας για να καταλήξει ενδέκατος επί αυτοκράτορα Νουμά Πομπήλιου, διατηρώντας και αυτός την αρχική του ονομασία.

Τον συνανάμε επίσης και με πολλά άλλα ονόματα, όπως Σποριάς, Βροχάρης, Σκιγιάτης, Κρασομηνάς, Αρχαγγελίτης, Αϊ-Στράτης κλπ.

Αγροτικές Εργασίες Κατά Το Μήνα Νοέμβριο

Γεωργία. Η σπορά των σιτηρών βρίσκεται σε γενίκευση, φροντίζοντας πάντα ο σπόρος να είναι καλά απολυμασμένος. Στα φτωχά χωράφια ρίχνουμε επιφανειακά λίπασμα σε 2-3 δόσεις, ενώ οργώνουμε τα χωράφια που κρατάμε σε αγρανάπαυση καθώς και αυτά που προορίζουμε για ανοιξιάτικα.

Δενδροκομία. Συνεχίζουμε εντατικά τα οργώματα, τα σκαψίματα και τις λιπάνσεις. Ραντίζουμε με πολύ για τη ψώρα για τον εξώασκο, τη μονίλια και για τα άλλα βλαβερά έντομα. Στρωματώνουμε για προβλάστηση μύγδαλα, καρύδια, δαμάσκηνα και ροδάκινα. Εντατικά συνεχίζουμε και την ελαιοσυλλογή, τα οργώματα και τα ξελακκώματα στους ελαιώνες. Και επιτέλους τελειώνει ο πόλεμος κατά του δάκου και του πυρηνοτρήτη.

Αμπελουργία. Τις πρώτες μέρες του μήνα τελειώνει ο τρύγος των όψιμων σταφυλιών. Αν θέλουμε και του χρόνου να γεμίσουμε τα βαρέλια μας, συνεχίζουμε τον κάθαρο, το ξελάκκωμα και την λίπανση του αμπελιού.

Λαχανοκομία. Σπέρνουμε σπανάκι, και όψιμα αντίδια και σέλινα. Ρίχνουμε νίτρο στο λάχανο, και σκαλίζουμε τα κουκιά. Στις νότιες περιοχές σπέρνουμε πρώιμο αρακά και καλλιεργούμε ραδίκια.

Ανθοκομία. Μεταφυτεύουμε τριανταφυλλιές, ιβίσκους, γλυσίνιες, πασχαλιές, πανσέδες, μωσσωτίδες για να προκάμουν να ανθίσουν την άνοιξη. Φυτεύουμε επίσης καλλωπιστικά δέντρα και θάμνους. Ετοιμάζουμε χαρμάνια για τα σπορεία.

Πτηνοτροφία. Μπολιάζουμε για τη χολέρα (παστεριδίαση) όσες κότες δεν μπολιάστηκαν. Στις διετεείς κότες αυγοπαραγωγής δίνουμε βιταμίνες και άλατα ασβεστίου, ενώ παράλληλα συνεχίζουμε να δίνουμε μωρουνόλαδο.

Κτηνοτροφία. Συνεχίζουμε τη τροφή των χοίρων με βοσκές βελανιδιών και αγριοκάστανων με σκοπό την πάχυνσή τους. Τελειώνει η σπορά των κτηνοτροφικών φυτών και αρχίζει το βόσκημα του γρασιδιού από νεογεννημένα οικόσιτα πρόβατα και κατσίκες.

Μελισσοκομία. Αφού υπάρχει ακόμα η ανθοφορία της κουμαριάς, η κυψέλη εφοδιάζεται για το χειμώνα αλλά θα πρέπει να προσέξουμε τα αποθέματά της σε μέλι και αν χρειαστεί να την ενισχύσουμε. Μεταφέρουμε τις κυψέλες στις οριστικές τους θέσεις για το χειμώνα.

Λέει ο σοφός λαός μας:

- Του Αϊ-Ντριός, αντρείεύει το κρύο
- Ο Νοέμβρης έκλεισε; Τα ζευγάρια είναι στο σταύλο
- Νοέμβρη οργώματα και ελιές, δεν απολείπουν οι δουλειές
- Η Πούλια βασιλεύοντας, το μήνυμα της στέλνει. Ούτε τσοπάνος στα βουνά, ούτε ζευγάς στους κάμπους (ή αλλιώς)
- Στις δεκαφτά ή στις δεκοχτώ πέφτει η Πούλια στο γιαλό και πίσω παραγγέλνει: Μηδέ στανίτσα στα βουνά, μήτε γιωργός στους κάμπους

=====

Απ:Φθινοπώριασε;

Δημοσιεύθηκε από Ηλιanna - 31/10/2009 23:50

ΕΘΙΜΑ-ΠΡΟΛΗΨΕΙΣ:

ΜΑΖΕΜΑ ΕΛΙΑΣ: Στην Αγιάσο της Λέσβου, στο τέλος της συγκομιδής, γινόταν ολόκληρη γιορτή. Ένας από τους ραβδιστές μπήγει ανάποδα το ραβδί του στη γη και του βάζει φωτιά, πιστεύοντας πως όταν λυγίσει το μακρύ ραβδί, θα λυγίσουν και οι ελιές του χρόνου από το βάρος των καρπών.

Οι γυναίκες στύβουν τις ελιές, με το μαύρο ζουμί τους, αλείφουν το πρόσωπό τους και χορεύουν γύρω από τη φωτιά, πετώντας τα καλάθια τους με ευχές στο νοικοκύρη, να έχει του χρόνου περισσότερο καρπό και στις ανύπαντρες να παντρευτούν.

Στις 3/11 Αίνο Θράκης, δεν άφηναν τα παπούτσια τους έξω από το σπίτι, όπως συνηθιζόταν αλλά τα έπαιρναν μέσα, «ίνα μη ιδών αυτά ο αρχιστράτηγος Μιχαήλ, ενθυμηθεί αυτούς και αναλάβει εκ της ζωής»

Στις 11/11 (του Αγ. Μηνά), οι τσοπάνηδες τον επικαλούνται για να βρουν ζώα που έχουν χάσει.

Οι γυναίκες δεν ανοίγουν ψαλίδι, με τη μαγικοδεδειγμένη σκέψη «να' ναι το στόμα του λύκου κλειστό», ή στο σπίτι του τσοπάνη έκαναν ένα σπάγκο από μαλλί του προβάτου και το έδεναν 3 φορές. Έτσι πίστευαν ότι ο λύκος δε θα έκανε κακό στο κοπάδι τους. Αλλά έτσι «έραβαν» και τα κακά στόματα του χωριού.

Στις 26/11 (του Αγ. Στυλιανού), στον Βώλακα Δράμας, οι γυναίκες (όσες είχαν παιδιά) δεν δούλευαν, αλλά έβραζαν σιτάρι και το πήγαιναν στην εκκλησία και το μοίραζαν για υγεία, για να ζήσουν τα παιδιά.

Στις 30/11 (του Αγ. Ανδρέα), οι γυναίκες στο Βόιο Κοζάνης, έκαναν τηγανίτες (λαγγίτες), «για να μην τρυπήσει το τηγάνι». Απ' αυτές έτρωγαν όλοι και έδιναν και στα ζωντανά τους.

ΓΙΟΡΤΕΣ:

«ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ» (17/11). Το «ξεφάντωμα της... ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ».

«ΤΑ ΕΙΣΟΔΙΑ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ» (21/11). Η ανάδειξη του θεϊκού γυναικείου στοιχείου στον Χριστιανισμό.

=====

Απ:Φθινοπώρισε;

Δημοσιεύθηκε από Hlianna - 01/09/2010 06:30

Ο Σεπτέμβριος

http://www.youtube.com/watch?v=_fGelUP451I&feature=player_embedded#!

Ο Σεπτέμβριος -Τρυγητής- παράγεται απ' τη λατινική Septem (=επτά). Ήταν ο έβδομος μήνας του ρωμαϊκού ημερολογίου, τότε που ο χρόνος άρχιζε από τον Μάρτη Στη συνέχεια έγινε ο πρώτος του έτους. Μετά ο ένατος (!). Μην των συνεχών αλλαγών και των... μετακομίσεων.

Η πρώτη Σεπτεμβρίου -Πρωτοσταυριά- ορίστηκε από το 313... μ.Χ. ως αρχή των θρησκευτικών δεκαπεντάχρονων περιόδων της λεγόμενης Ινδικτού. Η Ινδικτος ή Ινδικτιώνα, που παράγεται απ' τη λατινική indictio (= έκτακτη φορολογική εισφορά), ορίστηκε ως η δεκαπενταετής εκκλησιαστική περίοδος (αυτό είναι το εκκλησιαστικό έτος).

Οι αρχιερείς, με την παροιμιώδη προβλεπτικότητα τους, καθόριζαν τις εορτές και τις εισφορές για τις ανεγέρσεις ναών ανά 15ετία. Τις Ινδικτιώνες τις καθιέρωσαν οι Άγιοι Πατέρες - επηρεασμένοι από τους Ρωμαίους - για φορολογικούς κυρίως σκοπούς.

=====

Απ:Φθινοπώρισε;

Δημοσιεύθηκε από Hlianna - 01/09/2011 10:23

<http://www.youtube.com/watch?v=Y74Zl0y8lgE>

=====

Απ:Φθινοπώρισε;

Δημοσιεύθηκε από Hlianna - 21/09/2011 16:57

<http://www.youtube.com/watch?v=GVI6CBHCyXs&feature=related>

=====

Απ:Φθινοπώρισε;

Δημοσιεύθηκε από vasiliki ver - 21/09/2011 21:20

http://www.youtube.com/watch?v=EKfwh8wlt7w&feature=player_detailpage

http://www.youtube.com/watch?v=tRB1ihgw9fk&feature=player_detailpage

=====

Απ:Φθινοπώρισε;

Δημοσιεύθηκε από Hlianna - 16/10/2011 05:48

Το Φθινόπωρο στη Λαϊκή μας Παράδοση

Το Φθινόπωρο, είναι λέξη ελληνική που έχει τις ρίζες της στην αρχαιότητα. Σημαίνει την εποχή που τελειώνουν τα φρούτα, ή που έρχεται μετά τα φρούτα, «Μετόπωρον». Ο λαός τη λει και «χειμόπωρο», «χυνόπωρο», «μοθόπωρο», «ψιμόπωρο» ή «στενοκαίρι». Είναι δεμένο άρρηκτα με τον άνθρωπο της υπαίθρου, το γεωργό, τον κτηνοτρόφο... Είναι η εποχή των χρωμάτων, των αρωμάτων και των γεύσεων! Η εποχή της χαράς και της συγκομιδής, μα και της έντασης, της δουλειάς και της προετοιμασίας για τις δύσκολες ημέρες του Χειμώνα που έρχεται...

Πρώτος μήνας του Φθινόπωρου ο Σεπτέμβριος, αλλά και «Πρωτόμηνας» του εκκλησιαστικού χρόνου. «Αρχή της Ινδίκτου», ήτοι του νέου εκκλησιαστικού έτους. Είναι ο έβδομος μήνας στο μηνολόγιο των Ρωμαίων και αντίστοιχος προς τον Αττικό «Βοηδοδρομιώνα». Εκκληϊκευμένα ονοματίζεται «Σεπτέβρης», «Σεπτέμπρης» ή «Θεσέμπρης». Από τις γιορτές που συναντάμε σ' αυτόν ονοματίζεται «Σταυρός», «Σταυριάτης» ή «Αι Νικήτας». Αλλά «Τρυγητής» και «Βεντεμάς» (βένδεμα: ο τρύγος και κάθε συγκομιδή) λόγω του τρύγου ή «Σποριάρης» λόγω της προετοιμασίας για τη σπορά.

Στη συνείδηση των ανθρώπων της υπαίθρου είναι ο μήνας του τρύγου, που του δίνει χαρά το ξεφάντωμα στ' αμπέλια. Που του δίνουν γεύση τα μουστόγλυκα, οι μουσταλευριές, τα μουστοκούλουρα και οι μουστολαμπάδες από μουστόμελο (πετιμέζι) και καρύδια. Που του δίνουν άρωμα τα ώριμα φρούτα, και χρώματα τα φύλα που σιγά - σιγά κιτρινίζουν για να πέσουν.

Όμως στην ψυχή όλων μας ο Σεπτέμβρης, συνδέεται με το πρώτο καρδιοχτύπι από το πρώτο κουδούνισμα ή τη «δασκαλοκαμπάνα» παλιότερα, της πρώτης ημέρας μας στο σχολείο...

Δεύτερος μήνας του Φθινόπωρου ο Οκτώβριος. «Οκτώβρης Οκτωβράκης, το μικρό καλοκαιράκι» λει το μικρό καιρικό ρητό, που εξηγεί την καλοκαιριάτικη αναλαμπή του Φθινόπωρου που δίνει χίλιες ευκαιρίες στον άνθρωπο της υπαίθρου να οργώσει, να σπείρει, να μαζέψει ξύλα, να φυτέψει λαχανικά, να κάνει τις προμήθειες για το χειμώνα σε ρούχα και φαγώσιμα, να κατεβάσει τα κοπάδια στα χειμαδιά...

Στην αρχαιότητα ο μήνας Οκτώβριος αντιστοιχούσε στο μήνα «Μαιμακτηριώνα», από την αντιστοιχη γιορτή του Δία Μαιμάκτη (Χειμωνιάτικου) από τον οποίο οι άνθρωποι ζητούσαν τις προσωρινές καλοσύνες του για να σπείρουν. Και σήμερα ο μήνας αυτός είναι συνδεδεμένος με τη σπορά. «Οκτώβρη και δεν έσπειρες, οκτώ σωρούς δεν έκανες!» Γι αυτό και ο λαός τον ονοματίζει «Σπάρτη». Όμως από τη μεγάλη γιορτή του Αγίου Δημητρίου στις 26, τον ονοματίζει και «Αγιοδημήτρη» ή «Αϊδημητριάτη».

Η εορτή του Αγίου Δημητρίου, πέρα από μεγάλη θρησκευτική εορτή, ήταν πάντα δεμένη και με πολλές συνήθειες της αγροτικής ζωής. Τότε κλείνονταν ή έληγαν οι μισθώσεις, οι «σεμπριές» και οι εμποροοικονομικές κοινοπραξίες για το χειμωνιάτικο εξάμηνο. Απ' τ' Αϊδημητρίου οι νοικοκυρές άλλαζαν το νοικοκυριό τους με χειμωνιάτικο, κρεμούσαν βαρείες κουρτίνες, έβγαζαν χειμωνιάτικα στρωσίδια, και στις εκκλησιές οι άνθρωποι φορούσαν τα χειμωνιάτικα.

Τη μέρα αυτή ανοίγεται και πρωτοδοκιμάζεται το καινούργιο κρασί, αφού πρώτα πάνε ένα μπουκάλι στην εκκλησία να το ευλογήσει ο παπάς.

Σε πολλά μέρη της Ελλάδας π.χ. στον Έβρο, στο Θεσπρωτικό, στη Φιλιπιάδα, στην Αιτωλία, στη

Σπερχειάδα, στον Ορχομενό η θρησκευτική γιορτή πάντα συνταιριαζόταν με εμποροπανήγυρη. Φυσικά δεν πρέπει να ξεχάσουμε τον Άγιο Δημήτριο Θεσσαλονίκης που από τον μεσαίωνα αποτελεί τόπο θρησκευτικής συνάντησης των πιστών απ' όλα τα Βαλκάνια. Εδώ σε συνδυασμό με τη θρησκευτική γιορτή γίνονταν τα κοσμικά «Δημήτρια», ψυχαγωγική και εμπορική σύναξη, ο πρόδρομος σα να λέμε της σημερινής «Διεθνούς Έκθεσης Θεσσαλονίκης.»

Τελευταίος μήνας του Φθινόπωρου, ο Νοέμβριος, είναι κι ο βασικός προάγγελος του Χειμώνα. Το Μήνα αυτό, του Αγίου Φιλίππου, αρχίζει το σαραντάημερο και η προετοιμασία των πιστών με νηστεία και προσευχή για τη μεγάλη γιορτή της χριστιανοσύνης, τα Χριστούγεννα. Ο μήνας αυτός έχει πολλές δουλειές για τους ανθρώπους της υπαίθρου που πρέπει γρήγορα να τελειώσουν λόγω του επερχόμενου χειμώνα, γι αυτό του έχουν δοθεί και πολλά χαρακτηριστικά ονόματα. Τον λένε «Βροχάρη» για τις πολλές του βροχές, «Νιαστή» για τα τελευταία νεάσματα ή υνάσματα (οργώματα) της γης, «Παχνιαστή» για το κλείσιμο των ζώων στο παχνί, και «Χαμένο» για το λίγο χρόνο δουλειάς που μένει, επειδή η μέρα τώρα είναι πολύ μικρή και πάει χαμένη. Λόγω των γιορτών του, τον λένε και «Αϊστράτηγο» ή «Αϊταξιάρχη», «Αϊφιλίππα» και «Αγιαντριά» ή «Αντριά».

Τον λένε ακόμα και «Μεσοσπορίτη» από τη γιορτή της Παναγίας της Μισοσπορίτισσας στις 21. Την Παναγία αυτή τη λενε και «Αρχισπειρίστρα» ή «Αποσοδειά».

Τη μέρα αυτή ο γεωργός πάντα έπρεπε να έχει αποσπείρει και να λογαριάζει για το συνολικό του εισόδημα, διαφορετικά... «Μισό 'σπειρα, μισό 'φαγα, μισό 'χω να περάσω!» Έτσι τελειώνοντας τη σπορά ο αγρότης, την εμπιστευόταν στην Παναγία που την έκανε προστάτρια της παραγωγής, και της πρόσφερε μια ευχαριστήρια πανσπερμία, βρασμένο σιτάρι ανακατεμένο με ροϊδόσπορους, αμύγδαλα και σταφίδες που τα πήγαινε στην εκκλησία να τα ευκογήσει ο παπάς.

Όμως και στο σπίτι εκείνη τη μέρα κάνανε τα «πολυσπόρια» ή «μπούλια» ή «μπουσμπέλια» ή «πολυκούκια». Νοστιμιά από σιτάρι, καλαμπόκι, κριθάρι, κουκιά, ρεβίθια, φασόλια, μπιζέλια, φακές κ.λ.π. όλα σοδειά εκείνης της χρονιάς, που τα βράζανε όλα μαζί και τα τρώγανε για το καλό που πέρασε ή για το καλό που πρέπει να συνεχιστεί.

Το έθιμο αυτό έχει τις ρίζες του στην αρχαιότητα, όπου οι Αθηναίοι τον αντίστοιχο μήνα τους «Πυανεψίωνα», έβραζαν κουκιά με σχετική πανσπερμία και τα έτρωγαν για να γιορτάσουν την πρόσφατη συγκομιδή.

Με το αρχίνισμα του ελιομαζέματος που σε πολλές περιοχές κρατάει μέχρι τα μέσα του Χειμώνα, φεύγει ο Νοέμβριος και το Φθινόπωρο, για να το διαδεχθεί ο Δεκέμβριος και ο Χειμώνας με τα κρύα, τα χιόνια και τις μεγαλογιορτάδες...

*Σημείωση: Τα λαογραφικά στοιχεία πάρθηκαν από το βιβλίο «Τα Φθινοπωρινά» του Δ. Λουκάτου. Εκδόσεις ΦΙΛΙΠΠΟΤΗ

=====

Απ:Φθινοπώριασε;

Δημοσιεύθηκε από Hlianna - 01/09/2012 21:02

<http://www.youtube.com/watch?v=8id16bieZ6w>

=====

Απ:Φθινοπώρισε;

Δημοσιεύθηκε από Hlianna - 01/09/2012 21:11

<http://www.youtube.com/watch?v=DhJBfIKz-hM>

=====

Απ:Φθινοπώρισε;

Δημοσιεύθηκε από vasiliki ver - 01/09/2012 21:16

<http://www.youtube.com/watch?v=RkJl3mq8SWw>

=====

Απ:Φθινοπώρισε;

Δημοσιεύθηκε από vasiliki ver - 01/09/2012 21:18

<http://www.youtube.com/watch?v=tRB1ihgw9fk>

=====

Απ:Φθινοπώρισε;

Δημοσιεύθηκε από vasiliki ver - 01/09/2012 21:40

ΠΟΙΗΜΑΤΑ ΓΙΑ ΤΟ ΦΘΙΝΟΠΩΡΟ

Ο Σεπτέμβρης πρώτα κρύα

τρέχει ανοίγει τα σχολεία.

Ο Οκτώβρης συγυρίζει

ναφθαλίνη σου μυρίζει

Κι ο Νοέμβρης με βροχή

σκάβει σπέρνει όλη τη γη

Του Φθινοπώρου τα παιδιά

και τα τρία πολλή δουλειά.

Έρχεται Φθινόπωρο!

φώναξε τ' αγέρι

χελιδόνια φύγετε

στου νοτιά τα μέρη.

Έρχεται Φθινόπωρο!

λέει το συννεφάκι

πρωτοβρόχια φτάνουνε

ξέψυχο δεντράκι.

Έρχεται Φθινόπωρο!

είπε το σχολείο

τα λουλούδια κλείστηκαν

μέσα στο βιβλίο.

<http://www.kindykids.gr>

=====